

שרה כוי

שלושה שירים

מגילה

אתה ישן לרגלי המלך. נתחי איל נמסים בפה שלך. אתה לא יודע כל רע.
אתה לא רואה את עניו של העם. את המתים המובלים בעגלות.
אתה לא רואה. אתה נרדם לרגלי המלך כמו כלב נאמן. שכחת גם אותי.
אני מובילה את אמי בעגלה. מובילה את אמי המתה בעגלה. בולעת מים
רקובים.

ואתה מכניס נתח איל עסיסי אל גרונך ולא יודע דבר.
טוב לך, אהובי? טוב לך? אותי שכחת וטוב לך?
אני שותה מי גשם ומובילה עגלה עם מתים. המתים שלי.
אין לך ראשית, אין לך אחרית. רק אלמת האור נופלת עליך ובה פיה הפעור.
פניך השלוות נשאות מעלה ויריך חובקות את ברכיך.
ואני שפחה לעברי ועתיד. יום אפר לפני, יום אפר אחרי.
אני מחכה לך.

גם אם תתמהמה. גם אם אין לך צלם אנוש.
אחכה לך.

אשקה אותך מי גשם, אשטף את גופך במים קרים.
לא אזכיר לך את מתי.

אני יודעת לחכות. כמו שאתה יודע להעלים.
הרגתי איל כדי לעטף אותך בעורו.
וקרנים שמתתי לראשי.

תבוא מהר.

אני אהובתך נושאת הקרנים, שחרה כמות.

שמלתו של אהרון

זֶה הָיָה הַגִּבֹּר הַרְאִשׁוֹן שֶׁלִּבְשׁ שְׂמֵלָה וְאָמַר:
 אֶהְבֶּה דוֹחֶקֶת בְּשׂוֹר.
 שְׂמֵלָה תְּפִיחָה, מְלֵאָה בְּדִים רַכִּים וְאַבְנִים שֶׁל אֶהְבֶּה.
 אֵיךְ אֶהְרֵן יִגִּיעַ לְאֱלֹהִים עִם כָּל הַבֶּד הַזֶּה וְכָל הַשֶּׁמֶן הַנוֹטֵף?
 אֶהְבֶּה דוֹחֶקֶת בְּשׂוֹר.
 אֵיךְ שְׂאֵלֵהִים נוֹפֵל עַל אֶהְרֵן כְּמוֹ עַל אִמָּא שְׂמֵנָה וְטוֹבָה.
 אֵיךְ שְׂאֵלֵהִים צָרִיךְ אִמָּא.
 כְּשֶׁהוּא הָיָה תִּינוּק וְאָכַל אֶת עֲנְנֵי הַזְּכוּכִית
 נִכְנַס בּוֹ רַעֲיוֹן
 לְקַחַת אִמָּא מִהֵיחֵדִים.
 גִּבֹּר טוֹב, מְחַסֵּר רְצוֹן לְשֵׁלֵט
 שְׂיֵהִיָּה לוֹ אִמָּא.
 אֵיךְ שְׂאֵלֵהִים מִתְרַפֵּק עַל אֶהְרֵן.
 קְטֹרֶת פְּעֵמִים בְּיוֹם
 נֵר בּוֹעֵר וְלֹא אֶכֶל שְׂצָרִיךְ לְהַדְלִיק כָּל לַיְלָה
 וְשֶׁמֶן מִיְחָד לְרִאשׁוֹ
 רִאשׁוֹ הַמְּנֻשָּׁק, הַמְּעַנָּג, הַמְּטֻשְׁטֵשׁ
 שֶׁל אֶהְרֵן.

תבוסה

אֲנִי מוֹכֵנָה לְתַבּוּסָה מְחֻלָּטָה.
 שֶׁהַכֵּל יִקְרָס וְיִשָּׂאֵר רַק מוֹט בְּרִזָּל תַּחַת רִגְלֵי יָמַי.
 אֶתְנַדְנַד מֵעַל הַתְּהוֹם וְאִימָה בְּעֵינַי.
 וְאוֹיְבֵי עַל קְרַקַע מוֹצָקָה,
 שְׂבָעִים וּמִדְּשָׁנֵי עֲנָג.
 אֲנִי יוֹדַעַת, עֵיר תַּעֲלָה מִהַתְּהוֹם.
 עֵיר שְׂבַחְרָתִי לְבָד.
 בְּחִירָה אִישִׁית מוֹדַעַת.
 עֵיר תַּעֲלָה וְתֵהִיָּה לִי מְקַלֵּט.
 מַחְצֵי אוֹיְבִים וּמִבִּשְׁת עוֹלָם.

בְּעִיר יֵשֶׁב אֱלֹהִים וַיִּזְרַק עָלַי דָּם.
הוא יאמר לי: אִשָּׁה נָטְשָׁה אוֹתְךָ, גִּבֹר סָרַב לְשֹׁכֵב תַּחְתֶּיךָ.
וְאֲנִי זוֹרֵק עָלֶיךָ דָּם
כְּדֵי שֶׁתִּדְעֵי אֶת טַעְמוֹ.
עַל כִּי בִקְשָׁתְךָ רַק אֶת הָאֱמֶת, לֹא אֶהְבֶּה וְלֹא עֲשֶׂר.
עַל כֵּן
אֲנִי נוֹתֵן לְךָ
אֱמֶת, אִשָּׁה וְגִבֹר.
וְדָם יִהְיֶה תְּמִיד עַל לְשׁוֹנְךָ,
וְהַנְּשִׁיקָה שְׁלֹךְ תִּהְיֶה אַחֲרוֹנָה.